

Arrest

nr. 135 736 van 22 december 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 oktober 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 oktober 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 november 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 9 november 2010 en dient een asielaanvraag in op 10 november 2010. Op 23 februari 2012 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker ging niet in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.2. Op 11 mei 2012 dient verzoeker een tweede asielaanvraag in. Op 21 mei 2012 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater}). Bij arrest van de van 27 september 2012, nr. 88 338 werd het beroep tot nietigverklaring van deze beslissing verworpen. Verzoekende partij diende een derde asielaanvraag in die door de commissaris-generaal werd afgewezen en waartegen hij niet in beroep ging bij de Raad.

1.3. Op 11 augustus 2014 heeft verzoeker zich een vierde keer vluchteling verklaard. Op 3 oktober 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

1.4. Dit is de bestreden beslissing. Deze luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U beweert de Afghaanse nationaliteit te bezitten, van Tadzjiekse origine te zijn en afkomstig te zijn uit het dorp Bayan Balay (district Charikar, provincie Parwan).

U werd door de taliban ontvoerd naar een trainingskamp, waar men u indoctrineerde en probeerde te overtuigen om aanslagen te plegen op de regering en de buitenlanders in Afghanistan. Toen u hoorde dat u naar Pakistan zou worden overgebracht, besloot u te ontsnappen samen met uw dorpsgenoot Mashooq. U trok hierop naar het huis van uw oom, die een smokkelaar voor u regelde. Twee dagen na uw ontsnapping kwam de taliban naar uw ouderlijk huis om u te zoeken. Uw vader zei dat de taliban u had meegenomen. Uw dorpsgenoot Mashooq werd wel opgespoord en vermoord door de taliban.

U verliet Afghanistan op 8 november 2010 en u kwam in België aan op 9 november 2010. Diezelfde dag diende u een asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Deze asielaanvraag werd door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) besloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op 23 februari 2012 omdat geen geloof werd gehecht aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. U stelde geen beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV).

U diende een tweede asielaanvraag in op 11 mei 2012, maar de DVZ nam uw asielaanvraag niet in overweging (Artikel 13quater). Op 20 februari 2014 diende u een derde asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. U verwees in uw derde asielaanvraag naar de motieven die u aanhaalde in het kader van uw eerste asielaanvraag. Daarnaast vreesde u door de taliban te worden vervolgd en door uw familie te worden verstoten omdat u in België in een kerk hebt verbleven. Ter staving van uw derde asielaanvraag legde u volgende documenten voor: een attest van de dorpsoudsten; een dreigbrief van de taliban waarin u van spionage wordt beschuldigd; een dreigbrief van de taliban in verband met apostasie; een DVD met clips van nieuwsuitzendingen van BBC, Aljazeera en Tolonews en twee clips van uzelf in een kerk; diverse artikels en rapporten over de veiligheidssituatie in Parwan en Afghanistan en een anoniem document over de gedwongen rekrutering van mannen van “fighting age” en over de foute inschatting van de veiligheidssituatie in Afghanistan door het CGVS. Uw derde asielaanvraag werd door het CGVS afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming omdat u geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk maakte. U ging tegen deze beslissing niet in beroep.

Op datum van 11 augustus 2014 diende u een vierde asielaanvraag in. In uw meest recente asielaanvraag herhaalt u, net als in uw derde asielaanvraag, de vrees voor vervolging op basis van uw verblijf in de kerk hier in België en uw deelname aan manifestaties en het risico op rekrutering in Afghanistan. Ook zou u hebben meegewerkt aan een muziekvideo waarin u samen met andere Afghanen commandanten uit Afghanistan beledigt. U vreest daarnaast ook problemen bij terugkeer naar Afghanistan omdat u de stempel van buitenlander zou krijgen en omdat uw mening over bepaalde zaken, zoals bijvoorbeeld over de kledingvoorschriften voor vrouwen, niet meer zou stroken met de geldende Afghaanse normen en waarden.

Ter staving van uw asielrelaas legt u een brief van uw advocaat A. Sakhi Mir-Baz op datum van 8 augustus 2014 neer net als een USB-stick met daarop foto's en videofragmenten van nieuwsberichten, een muziekvideo, interviews van mensen in de kerk, foto's van uzelf tijdens de betogingen en met andere personen die betrokken waren bij de betogingen.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient te worden vastgesteld dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

U baseert zich in het kader van uw vierde asielaanvraag in belangrijke mate op de feiten die u reeds in het kader van uw derde asielaanvraag aanhaalde, namelijk uw verblijf in de kerk en de

daaraan gekoppelde vrees te worden gezien als een bekeerling, uw deelname aan manifestaties en het risico op rekrutering.

In dit verband dient benadrukt te worden dat uw derde asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de door u aangehaalde vrees ongegrond werd bevonden. U ging tegen deze beslissing niet in beroep. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

In het kader van uw huidige asielaanvraag zijn er geen nieuwe elementen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet voorhanden met betrekking tot de feiten die u reeds in het kader van uw derde asielaanvraag uiteenzette, namelijk het feit dat men u als bekeerling zou zien omwille van uw verblijf in de kerk, uw deelname aan manifestaties en het risico om gerekruteerd te worden. Het loutere herhalen van deze zelfde problemen volstaat niet om de eerdere geloofwaardigheidsbeoordeling van deze feiten te herzien. U legde in het kader van uw vierde asielaanvraag enkel een USB-stick neer met daarop beelden en videofragmenten met betrekking tot uw deelname aan de manifestaties van Afghaanse asielzoekers en uw verblijf in de kerk. Niet enkel legde u tijdens uw derde asielaanvraag reeds soortgelijke documenten neer, deze documenten kunnen ook enkel een indicatie vormen van het feit dat u inderdaad deelnam aan deze activiteiten, wat door het CGVS in deze ook niet wordt betwist, maar zij staven op geen enkele wijze de door u voorgehouden problemen en kunnen dan ook bezwaarlijk als een nieuw element in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet worden weerhouden.

Waar uw advocaat in zijn schrijven van 8 augustus 2014 meent dat u op basis van het Afghaanse gewoonterecht wel degelijk vervolging zou kunnen vrezen omwille van uw verblijf in een kerk moet worden opgemerkt dat deze opmerkingen over de onduidelijke verhouding tussen lokale rechtspraak enerzijds en nationale of sharia rechtspraak anderzijds, op zich niets veranderen aan de informatie waarover het CGVS beschikt en dewelke aan het administratieve dossier werd toegevoegd. U maakt immers op geen enkele wijze aannemelijk dat u op basis van lokale rechtspraak wel degelijk risico op vervolging zou lopen op verdenking van apostasie. Volgens de verschillende geraadpleegde bronnen blijkt nergens dat het verblijf in een kerk in het buitenland voor een Afghaan bij terugkeer een risico op vervolging inhoudt (zie administratief dossier). Er is geen geval bekend waarin de Islamitische autoriteiten in Afghanistan, maar ook daarbuiten, het ontvangen van materiële hulp van een (katholieke) kerk verbieden. Uw verklaringen vinden dan ook geen enkele objectieve grond in de situatie in uw land van herkomst. Bovendien wordt in verband hiermee opgemerkt dat voor zover er, zoals u verklaart, in uw gemeenschap in uw land van herkomst de valse perceptie zou bestaan dat u bekeerd bent tot het christendom, dit niet inhoudt dat u het risico loopt omwille hiervan daadwerkelijk te worden vervolgd. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt immers dat iemand die daadwerkelijk bekeerd is, aan vervolging kan ontsnappen louter door zijn bekering te herroepen, mocht hij dit willen. Aangezien u niet daadwerkelijk bekeerd bent, volstaat met andere woorden een bevestiging dat u nog steeds moslim bent om aan vervolging te ontkomen, mocht u ooit effectief beschuldigd worden van apostasie.

Ook uw bewering dat u samen met andere Afghanen meewerkte aan een videoclip van Ramin Samadzai waarbij jullie "heel slechte woorden" gebruiken tegen de commandanten in Afghanistan kan niet worden weerhouden als nieuw element in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet. *U toont op geen enkele wijze aan dat deze videoclip, zoals u zelf verklaarde (Verklaring Meervoudige Aanvraag, p. 2), ook in Afghanistan zou zijn gezien, noch dat u persoonlijk op basis van deze videoclip een gegronde vrees voor vervolging zou koesteren bij terugkeer. U speelt ook in geen enkel geval een belangrijke rol in de videoclip op de USB-stick die u neerlegde. Het is Ramin Samadzai zelf die de hoofdrol speelt in deze clip waarbij er slechts enkele shots zijn waarbij enkele jongeren in de achtergrond te zien zijn die in de handen klappen of meewiegen op de muziek. Het is dan ook weinig aannemelijk dat een toevallige kijker u zou kunnen identificeren in deze muziekvideo. U brengt ook geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u omwille van het feit dat u meewerkte aan een kritische muziekvideo een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou koesteren of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet zou lopen bij terugkeer naar Afghanistan.*

Ook uw bewering dat u een gegronde vrees voor vervolging koestert bij terugkeer naar Afghanistan omwille van uw lange verblijf in Europa en het feit dat u naar eigen zeggen Westerse denkbeelden hebt overgenomen kan niet worden weerhouden als een nieuw element dat de kans dat u voor de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking zal komen, aanzienlijk verhoogt. *U gaf bij de DVZ te kennen dat u zich niet kon vinden in bepaalde gebruiken binnen de Afghaanse cultuur. Zo verklaarde u dat u het niet eens bent met het feit dat*

sommige Afghaanse vrouwen hun gezicht dienen te bedekken. (Verklaring Meervoudige Aanvraag, p. 3). Uit uw verklaringen blijkt echter nergens dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zou koesteren op basis van uw opvattingen. Uw bewering dat u uw mening niet voor zich zou kunnen houden en dat men zich omwille van uw opvattingen mogelijk tegen u zou kunnen keren is een louter hypothetische bewering die u op geen enkele wijze staft. Hoewel u aangeeft zich persoonlijk niet te kunnen vinden in bepaalde elementen van de Afghaanse cultuur blijkt hieruit nergens een profiel van politiek of sociaal activisme dat een eventuele nood aan internationale bescherming zou kunnen rechtvaardigen. U staft nergens uw verklaring dat u bij terugkeer naar Afghanistan omwille van uw verblijf in Europa de stempel van buitenlander zou krijgen (Verklaring Meervoudige Aanvraag, p. 3), noch op welke wijze dit een eventuele nood aan internationale bescherming zou rechtvaardigen.

Waar uw advocaat opmerkt dat u omwille van uw “joernalistieke en artistieke activiteiten” (sic) nood hebt aan internationale bescherming (Brief advocaat 8 augustus 2014) moet worden opgemerkt dat u ook in het kader van uw derde asielaanvraag aanhaalde dat u een reportage maakte over de Afghaanse vluchtelingen in België, doch dat u op geen enkele wijze aannemelijk maakt op welke manier u omwille van deze feiten een gegronde vrees voor vervolging zou koesteren of een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Dit kan dan ook bezwaarlijk als een nieuw element in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet worden weerhouden.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport “UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan” van 6 augustus 2013 in rekening genomen. Het rapport geeft aan dat het aantal burgerslachtoffers op het gehele Afghaanse grondgebied sinds de tweede helft van 2012 gestegen is. Verder wordt vastgesteld dat het aantal veiligheidsincidenten van 2011 tot 2012 weliswaar gedaald is, maar dat er sinds begin 2013 sprake is van een stijging in het aantal incidenten veroorzaakt door AGE's. Daartegenover bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan, en maakt melding van een uitbreiding van het conflict naar het noorden van het land. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit “conflict affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij

de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in het district Charikar in de provincie Parwan te worden beoordeeld.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan, Veiligheidssituatie Afghanistan, Beschrijving van het conflict dd. 25 juni 2014 en de COI Focus Afghanistan, Veiligheidssituatie – Regionale analyse. Deel I: Centrale Hooglanden, Centraal en Noordoost Afghanistan en Jalalabad dd. 25 juni 2014) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het zuiden, zuidoosten en het oosten. De provincie Parwan behoort tot de centrale regio van Afghanistan. Uit de bijgevoegde informatie blijkt dat het aantal veiligheidsincidenten in de provincie Parwan zeer beperkt is en dat het aantal burgerslachtoffers zeer beperkt is. Betreffende het district Charikar blijken zich in de periode van verslaggeving enkele incidenten te hebben voorgedaan, maar kan bezwaarlijk worden gesteld dat er een situatie heerst van veralgemeend willekeurig geweld. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in het district Charikar in de provincie Parwan actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Charikar in Parwan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel als volgt aan: *“Schending van artikel 1A van het Verdrag van Genève en Schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet; Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering; Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel; Schending artikel 3 EVRM; Schending artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet”.*

2.2. Huidig beroep werd ingesteld tegen een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, genomen in toepassing van 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

2.3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”*

2.4. Artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Raad doet uitspraak, bij wijze van arresten, op de beroepen die zijn ingesteld tegen de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.*

De Raad kan:

1° de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigen of hervormen;

2° de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vernietigen hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen.

3° onverminderd het bepaalde in 1° en 2°, de bestreden beslissing tot niet-inoverwegingneming van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bedoeld in artikel 57/6/1, eerste lid, of in artikel 57/6/2, eerste lid, vernietigen omdat er ernstige aanwijzingen bestaan dat de verzoeker in aanmerking zou komen voor de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling, zoals bepaald in artikel 48/3, of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4.”

2.5. Verzoekende partij meent dat de onvoldoende rekening gehouden werd met enerzijds het profiel van verzoeker en anderzijds de complexe situatie in Afghanistan waar het *“Rechtspluralisme (...) bij uitstek het kenmerk van de Afghaanse rechtswerkelijkheid”* is en hoewel *“het land een eenheidsstaat is in de strikte betekenis van het woord, is het recht in de praktijk een gefragmenteerde melange van seculier, religieuze en gewoonterecht die verschillend wordt toegepast naar gelang de lokale acceptatie van de centrale wetgeving”*.

2.6. Verzoeker kan gevolgd worden waar hij stelt dat de verhouding tussen Islamitisch recht en gewoonterecht complex is. *“Lokale gebruiken en gewoonterecht nemen een vooraanstaande plaats in en het volk neemt in het algemeen haar toevlucht tot stamleiders en stamoudsten (zogenoemde rish sefid, witte baarden) voor het oplossen van geschillen, hoewel in officiële verklaringen wordt getracht dit feit af te zwakken.”* Echter dit neemt niet weg dat verzoeker niet aantoonde welk gewoonterecht dan wel geldt in de regio waarvan hij afkomstig is nu het redelijk is aan te nemen dat het gewoonterecht bij de diverse etnische bevolkingsgroepen van Afghanistan zal verschillen. Verzoeker beperkt zich tot de bewering *“Er is heel weinig literatuur over de toepassing van gewoonterecht in Afghanistan. De beslissingen van de Jirgas worden mondeling gegeven en niet op schrift gesteld. IN VEEL GEVALLEN IS HET GEWOONTERECHT IN STRIJD MET HET ISLAMITISCHE RECHT? IN HET BIJZONDER ALS*

ER VROUWEN ZONDER HUN TOESTEMMING WORDEN UITGEHUWELIJKT OM GESCHILLEN TUSSEN FAMILIES OP TE LOSSEN. Vanuit historisch perspectief is er tussen gewoonterecht en islamitisch recht altijd een samengaan, maar tegelijk ook concurrentie geweest”.

2.7. Indien aannemelijk is dat de opschriftstelling van het gewoonterecht onduidelijk is dan kan verzoekende partij evenmin verwijten dat hiermee onvoldoende rekening werd gehouden in de bestreden beslissing te meer hij geen nuttige gegevens hierover had neergelegd en te meer hij van Tadzjiekse origine is. De bestreden beslissing diende anderzijds wel rekening te houden met het gegeven dat de CGVS informatie niet in alle opzichten volledig kan zijn in een land waar meerdere normatieve ordeningen naast elkaar gelden. Ten slotte indien niet betwist kan worden dat in Afghanistan meerdere normatieve ordeningen naast elkaar gelden dan wordt geenszins de principiële gelijkwaardigheid van deze uiteenlopende rechtsstelsels aangetoond. Dit heeft uiteraard een belang nu niet enkel de vervolging maar ook de bescherming dient te worden beoordeeld.

2.8. Hoe dan ook is *in casu* het profiel van verzoeker elementair. Dit is ook uitgebreid aan bod gekomen in het verzoekschrift en ter terechtzitting. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker als jongeling van 21 jaar asiel aanvraag in België en intussen vier jaar in België verblijft. Uit de neergelegde documenten kan blijken dat verzoeker zich intussen actief heeft opgesteld in België. Verzoekers strijd om een verblijfsvergunning in België en de daarbij neergelegde stukken kunnen echter niet aantonen dat hij hiervoor vervolgd zal worden in Afghanistan (zie de stukken *“Foto van mijn cliënt met Elio Di Rupo (in USB – stick in administratief dossier); Tv nieuws over de manifestatie van Afghanen op de Henegouwse bergen, in dit filmpje ziet u dat mijn cliënt de leider van de betoger was (youtube 4 – in USB – stick in administratief dossier); Tv nieuws over manifestatie van Afghanen in de gemeente van mevrouw De Block. In dit filmpje ziet u de actieve rol van mijn cliënt (youtube 5 - in USB – stick in administratief dossier); Foto van mijn cliënt met zijn badge – Afghan Refugee media (in USB – stick in administratief dossier); Foto van mijn cliënt naast een pastoor, met een glas wijn op tafel (in USB – stick in administratief dossier); Foto's van mijn cliënt wanneer hij aan het zingen was (in USB – stick in administratief dossier); Foto van mijn cliënt met slogan, wij zijn niet gevaarlijk, maar wij zijn in gevaar (in USB – stick in administratief dossier); Foto van mijn cliënt tijdens zijn speech voor het kantoor van mevrouw De Block. (in USB – stick in administratief dossier)”*). Integendeel, aangezien verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig werd bevonden kan slechts geconcludeerd worden dat hij met de steun van zijn familie is vertrokken en zijn strijd om een verblijfsstatus eveneens gesteund wordt door zijn directe omgeving.

2.9. Uit het administratief dossier kan ook blijken dat verzoeker vanaf zijn eerste verklaringen zijn afkeer benadrukte van door de Taliban opgelegde beperkingen. Immers indien de bestreden beslissing stelt: *“De provincie Parwan behoort tot de centrale regio van Afghanistan. Uit de bijgevoegde informatie blijkt dat het aantal veiligheidsincidenten in de provincie Parwan zeer beperkt is en dat het aantal burgerslachtoffers zeer beperkt is. Betreffende het district Charikar blijken zich in de periode van verslaggeving enkele incidenten te hebben voorgedaan, maar kan bezwaarlijk worden gesteld dat er een situatie heerst van veralgemeend willekeurig geweld”*, kan hieruit wel de aanwezigheid en het sporadisch geweld van de Taliban worden afgeleid.

2.10. Verzoeker is na vertrek uit zijn vertrouwde omgeving en gezien zijn situatie in België intussen opgegroeid en volwassen geworden. Verzoeker heeft zich ook artistiek en muzikaal verder ontwikkeld. Ter terechtzitting blijkt dat verzoeker in dit opzicht ernstig kan genomen worden zodat zijn profiel inderdaad dient aangevuld te worden met zijn huidige publieke artistieke optredens. Verzoeker benadrukt ter terechtzitting dat hiervoor geen enkele ruimte bestaat in Afghanistan en hij dus een essentieel deel van zijn persoonlijkheid zal moeten opgeven.

Indien dergelijke beweringen enkel casuïstisch kunnen worden beoordeeld, dient in deze aan verzoeker gezien het administratief dossier, het verzoekschrift en de overtuigende toevoegingen ter terechtzitting het voordeel van de twijfel worden gegeven. Dit doet geen afbreuk aan de conclusies van de commissaris-generaal waar terecht gesteld wordt dat verzoeker geen vooraanstaande of uitgesproken rol had in het protest in België en evenmin wordt aangetoond dat het verkrijgen van materiële hulp van een kerk kan leiden tot een vervolging voor apostasie. Echter er kan evenmin voorbijgegaan worden aan verzoekers artistieke persoonlijkheid en de vaststelling dat deze per definitie tot het publiek domein behoort (zie USB – stick in administratief dossier en CD ter terechtzitting neergelegd). Evenmin kan worden voorbijgegaan aan de vaststelling dat verzoekende partij daarin zijn uitgesproken meningen vertolkt heeft en deze mogelijk bekend zijn in zijn land. Verzoekende partij legt ter terechtzitting nog

bijkomend informatie neer over zijn bijdragen bij interviews en nieuwsuitzendingen van Al Jazeera, de BBC, Youtube en naar zijn beweringen ook de Afghaanse uitzendingen.

2.11. Los van hoe dit geïnterpreteerd kan worden door de verschillende Afghaanse rechtsinstanties of verzoekers familie, dient te worden vastgesteld dat verzoeker geloofwaardig is en zijn beweringen niet opportunistisch voorkomen. Er kan dan ook niet worden voorbijgegaan aan zijn profiel en de informatie in het administratief dossier dienaangaande.

2.12. Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. Er kan worden vastgesteld dat verzoeker hieraan voldoet.

2.13. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij een vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

2.14. Het eerste en enig middel is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus van de verzoekende partij wordt erkend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK